

Fuga incompleta

per Antoni Ferrer Perales

*A Manel Marí, poeta,
in memoriam*

Vages a on vages, els camins tots cerquen
el vers secret que al cor somiar no goses.
Vingues d'on vingues, els camins et deixen
els peus adolorits i el dir insomne.

¿Et serà aquesta arena casa ferma,
i la platja deserta pàtria nova?
¿On seràs arribat que els vents s'aturen
i et coven en les dunes la niada?

¿Tot serà prou ço per què treballaves,
per acordar-te el punt i el contrapunt?
¿No et nevaran els flocs de llum dins l'ànima
ni amb vins i focs encesos faràs festa?

¿Et seran benvinguts el lluny i el prop,
i al jorn no temeràs la nit mai més?
¿Quan podràs cloure les parpelles, tutes,
com els pocs animals, dins la tenebra?

Si, timoner, enfiles l'últim port,
¿serà l'avís de l'escandall bon pos?
¿Et serà amor el nom de la memòria,
sens dir amor dolgut si dius memòria?

¿Com serà que de cor i peus reposes
i en ton final tramundes veritat?
Per traspasar la mort intransitiva,
¿com la faràs, per gràcia, transitiva?

L'Eliana, tardor de 2019.

**Il·lustracions d'Antoni Marí Ribas
Portmany (col·lecció Alfons Garcia Ninet).*

ANTONI FERRER PERALES
POETA I ESCRIPTOR ■

